

Landskap: Upptecknat av: *P. G. Pettersson*
 Härad: Adress: *Halmsjö*
 Socken: Berättat av *egen berättelse*
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör sig om gläpsson, gläpsson, gläpsson, ett och samman, jag har tillfärne berättat om denna varelsen uti föregående insänt och något nytt här utövar har jag icke att erätta, men vill jag endast förtydliga några frågor som är inneslutna uti denna frågelista.

hur såd denna varelsen uti gläpsson såg ut som en av gamla sortens gammaldagar vanliga svin, men dock mycket större och med ganska stor barst på ryggen omkring 12 tom hög barst samt med äppelt gap därtill hon bar en rund träavel omkring två alnar lång och tre äfvers tom tyck, samt eldröda ögon som leyste och strålade uti märkligt, då hon kom uti en rasande fart som ett ryttande läyan vägen fram,

Skriv endast på denna sida!

1
 TILLFÄRILT
 TILLFÄRILT

vid vilha tillfällen kunde man råka möt glässon?
endast vid ärosgång som alltid företogs juleaftan då man var
ute och gick för att förnissa sig om det instundande årets hän-
delar, då mötte man glässon uti tredje stadiet, han var icke
allt för farlig blott man icke blev rädd för honom, man skulle
icke ändra mars eller läge då man fick se honom komma
nervande, man måste vara räddig och vid gott humör,
han kom ändå rakt emot dem gående, lät sig farligt ut,
när skulle man sig bra var det blott ett någe, att se hur
medvilligt han släpte den stora trärollen då man fattade
uti den, för så det hade man till uppdrag att ta träullen
ifrån honom, detta måste man göra annars gick det illa med
ärosgången så fort man tagit rollen ifrån honom fortrot
te han vägen framåt och lät sig intet behämma, man skulle
inte ha för att ge eller hasten uti halven på honom, det
var inte han som skulle ha trachtering av ärosgången
det var deras med sina handar och behar då man
mötte honom, se den insända berättelsen, öfver ärosgång,

117

2

TILFÖRLITLIGT

Landskap: Upptecknat av: *P. G. Kellersson*
 Härad: Adress: *Kalmusjö*
 Socken: Berättat av *egen berättelse*
 Uppteckningsår: Född år i

MINRE TILFÖRLITLIGT
3

Uppteckningen rör *andra spökesvin*
 ja under våra förfädans tid förekom det ofta att
 man vågade vat spökesvin vid olika tidar på dyg-
 nett, såsom vid kl. 12 till 2 på natten då man varit
 ute och färdades kunde man vata spökesvin, och även
 på sådana tillfälle under längre vägsträckor män där
 så spöken var icke farliga då man icke gick där för
 nära d. v. s. att man följde hållas på sin mant på
 högra sidan på vägen, för så ett spöke hållas sig
 alltid till vänster sida, och spöken vill gärna vara
 uti sällskap med människor, och under alla förhål-
 länden sådana som de varit gott bebranta under
 sin livstid här i världen, sådana andar förhållade sig

Spökesvin.

till sin då di var ute på sin vandring, ja dät var så vanligt
 under våra färfäders tid att dät var inge som fäste något
 uppseende härav, eller bytle någon fröchtan för spöhsvin
 man hande ha däm i fötje långa vägräcker under natten
 män man hörde icke deras gång och håller något annat
 gud för än dän, man såg endast att dät gick lika fart och uti
 samma riktning som päransen i präga, gick man över en
 harrväg och stanna för några minuter, blev man av med spöhsven,
 spöhsvin? dessa var och visade sig endast under medags-
 timan och var till ett stort men för jägare, då man sköt
 på däm i tro att dät var wildsvin, här gick man då
 sin brössa förtrallad och utbränd och gick göra sig stora
 besvär på trollkonstens väg för att åter få dän uti
 sitt gamla goda spöck, dessa spöhsvin var icke nå-
 gon mindre än broggsman, som gyt vid lätta timslag
 på dagen hande förskapa sig uti vad byorge stall
 han ville för att vilseleda jägare med och förtralla
 deras skjutvapen.

4

MINDLIGT
FÖRLITLIGT

Stogsman

som
svin

32. Mejalslund 22
Sällhövda 2000

Upps. P. S. Pettersson, Hstenjö 1820
Bor - 3439 uppsökarna

5

Osmäktliga
visen i djur-
gestalt.

man dät var icke ostenast spöknin som visade sig efter si-
dana skogsvän som kunde färdnaga sig till andra vakter uti
olika dynggestaltor sasam harar, man var till all skuta på en
sådan trollhare dä vart skutvapnet förestört för alltid om
man icke kunde få dät tillrättstätt av någon trollhära
som hade förmåga att utvänd sådana trollharar, man våha
de även ut för förediknande halvvar och fälsingar om
man var i närheten av någon spö, dät var näshen som
lärestälde sig uti dessa dynggestaltor uti all synlighet vilke
näshen på dätta sätt spela barn ett sprätt för att leka
mäd däm till han kunde loke däm mäd sig i dyngst
dät var för näshen elle stoot näye att få sig ett barnarar,
varfare barnen under våra förfädars tid måste vara
under noggrann bevakning för att icke mamma i bevakning
med spöar ensamma, dätta var och dät enda fastiga för
barn utom trollen som tog däm män icke mädade däm, några andra
spöken visade sig icke för barn som icke fatt föntan är,

MINORE TILLFÖRLITLIGT